

Voda 2022

aneb

*...Bacha! Cyklisti na
vodě...*

Voda

3. - 5.6.

Tentokrát začnu tím, že výprava proběhla beze mě. Ano, těšil jsem se a nejspíš jsem to přetěšil. Určitě to znáte také. Něco nechcete, něco je vám ukradené, na něco se těšíte, na něco se těšíte velmi mnoho. A většinou ta poslední varianta, i přes vaši úpornou snahu nevyjde. Já jsem se nemohl dočkat ze dvou důvodů. Jednak, že budu zase páchat piškujtálie s přáteli, a ještě k tomu na vodě, a jednak že to bude první akce, kam vezmu Mladého pána. A právě on se stal tím, co to všechno zbouralo. Onemocněl. Tři dny před odjezdem si cosi přivlekl ze školky a bylo to. Prožil jsem si tři úžasné noci beze spánku, protože ouško a hlavička, a to všechno za teplot, které bych já nepřežil. K tomu se přidaly rosničky, které rosnily déšť a bouřky celý víkend. Tím tedy pro mě stop. Doma ještě došlo k jednostranné dohodě, že já budu ten, kdo bude s Myšísem doma. Tak tolik za mě. Ještě dodám, že tenhle kolosální podnik připravila a vede Andrea. A ani nedovedu vypovědět, jak mě mrzí, že u toho nebudu... Dig.

Takže my ostatní 2 jsme u toho byli a k tomu ještě Adriana, dcera Andrey. Zapakoval jsem svůj osvědčený batoh – krosnu a s patričnou časovou rezervou, jak jsem zvyklý, vyrazil na místo srazu s Lenkou čili na autobusovou stanici u metra Ládví a odtud busem do Mělníka, kde nás čekala Andrea s Adrianou.

Všechna zavazadla jsme uložili do jejího auta a vyrazili směr Královské Poříčí, kemp Baron, kde mělo vodní dobrodružství (tento pojem používám já, protože jsem měl podruhé ve svém životě vyrazit na vodu, z toho 1x to bylo na “profláklé” trase na Sázavě Tžnec-Pikovice) začít.

Cesta autem byla trochu komplikovanější kvůli několika objížďkám, ale po 20. hodině jsme byli na místě. Cestou nám Andrea řekla, že budeme mít jednodušší logistiku při převážení věci z jednoho kempu do druhého, protože její druhá (ze tří) dcera Sofie, která bydlí odtud nedaleko, nám věci převezde autem. To je tedy pro nás luxus, to jsem tedy opravdu, ale opravdu nečekal.

Vybalili jsme postupně zavazadla, postavili stany atd a také se osvěžili v bufetu

Andrea kromě toho, že měla poměrně velký stan asi pro 4 osoby, měla i nafukovací lehátko pro 2 osoby, ke kterému však neměla pumpu k nafouknutí. Řešili jsme to v bufetu u piva a místní štamgast, pan Neznámý, on se asi představil, ale já jeho jméno zapomněl, se nabídl, že dvojlehátko nafoukne "ústně". Mezitím paní z bufetu přinesla pumpu, ale pan Neznámý trval na svém a skutečně po nějaké době bylo hotovo

A to si v pauze při nafukování karimatky ještě pokuřoval cigárka. Sar.

Pan Neznámý se jmenoval Lukáš a s úlevou jsem přijala jeho nabídku využít potenciál jeho mohutného hrudníku. Nabídl nám i nocleh v jeho nedalekém domku (vybaveném kulečnickem) z obavy, abychom nezmokli. Nabídka to byla lákavá, ale odolala jsem a jen jsme zalezli do stanu, začalo lejt jako z konve. Krásně se nám spalo při bubnování deště a kvákání žab. Ráno nás přišel Lukáš zkontrolovat, jestli jsme v pořádku a nabídnul nám čerstvé kafíčko, což Lenka využila.

Ája

Sobota 4.6.

Příští den čili v sobotu, přivezli cca v 9 hodin 2 lodě, nafukovací Baraky, a mohli jsme vyrazit. S sebou do lodí jsme brali jen jídlo, pití a věci proti dešti čili jeli jsme "nalehko". Byly sestaveny 2 posádky: 1. Andrea + Adriana

2. Lenka + já

Zeptal jsem se Lenky, kde chce na lodi sedět, řekla vpředu čili na háčku, tudíž jsem se stal kormidelníkem. Pádloval jsem sice v

obráceněm “gardu”, ale problém to pochopitelně nebyl s ohledem nato, jak malý počet km jsem na lodi zatím najezdil.

Než jsme společně všichni vyjeli, chtěli jsme se s Lenkou kousek projet po řece, abychom se “aklimatizovali” na lodi i na vodě. Docela to fungovalo na to, že jsem nebyl zkušený vodák, i pán na břehu nám řekl, že nám to šlo, ale to řekl asi proto, aby nás posléze “zpražil”, že jsme seděli obráceně na lodi čili já seděl vzadu na přední části lodi. Tak jsme se zasmáli, obrátili loď a společně vyrazili. Sar.

Lod' s posádkou Standa a Lenka,

vypadala jako by spolu jezdili celý život. Lenka hlásila jako zkušený háček, v klidu a bez paniky. Standa reagoval jako zkušený kormidelník. Působili jako ideální pár. Během cesty jsme zkonzumovali polovinu životabudiče, namíchaného z jednoho fernetu a lahve River Tonicu, energii jsme doplňovali klobáskami, řízečky a mufinkami. Krajina okolo byla krásná, cestou jsme potkali několik hejn čerstvě vylihých kachňátek. Adri se učila kormidlovat, tak jsme občas kroužili po řece či levitovali na kameni. Prostě pohoda. Ája

Cesta byla OK, sice vody nebylo úplně moc, občas jsme drhli, ale jen asi 2 x jsme museli vylézt z lodi a tu zatlačit. Nekrásnější

místo bylo přímo pod hradem Loket, kde jsem několik desítek minut jen tak seděli na lodi a kochali se okolím

Přitom také trochu jedli a klábosili.

Potom byl nesjízdný jez a museli jsme loď přenášet, ale vodácké tábořiště Loket (vč. půjčovny Maskáč) se blížilo, tak nám to nevadilo. Stany a ostatní jsme přenesli ze Sofiina auta a "ubytovali" se

Když jsme přijeli, bylo ještě volně místo pro stany, resp. karavany, ale v podvečer již bylo úplně obsazeno. U míst pro parkování to bylo stejné. Toto tábořiště je spíše menší, proto je hned plně. V sezoně to bude ještě horší, dobře že je červen. Sar.

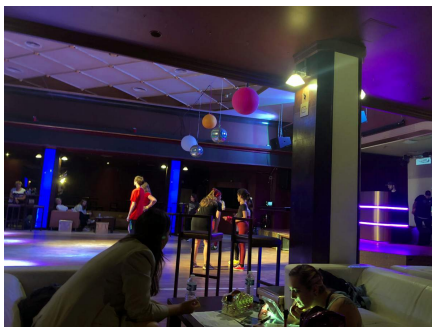
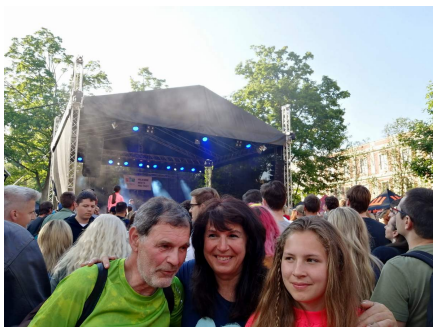
Jen jsme postavili stany začalo lejt jako z konve, ale to už jsme seděli v místní hospodě a obžerstvovali se. Měli tu dost draho – jeden utopenec 55kč.

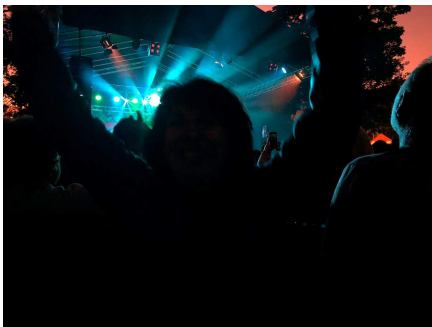
Ája

Nejenom turistikou se bavi člověk, a tak jsme v podvečer autem vyrazili do Ostrova nad Ohří, kde v areálu zámku probíhal rockový festival. Ještě předtím jsme si prohlédli část místního zámekového areálu

(Adriana + Sofie) a pak už na koncert. Viděli jsme jen část koncertu ca od 19 hod, skupinu Wohnout a Mig 21

Obojí mne bavilo a bylo toho dost.

Sar.

Zámecký areál i koncert byly super. Standa jako zkušený festivalový harcovník sebou přinesl lahev Heffronu a tři kalíšky označené, abychom si je nepletli. To mě nadchlo, výborná příprava.

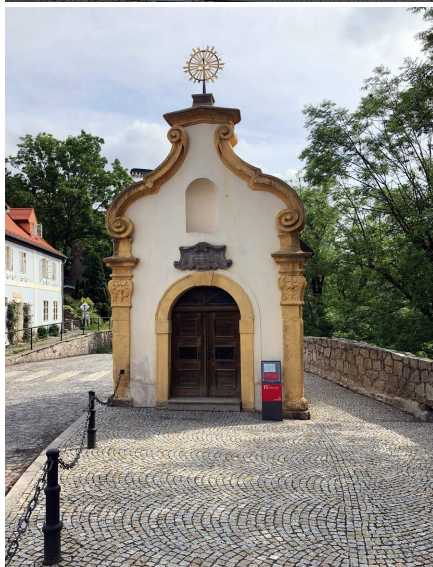
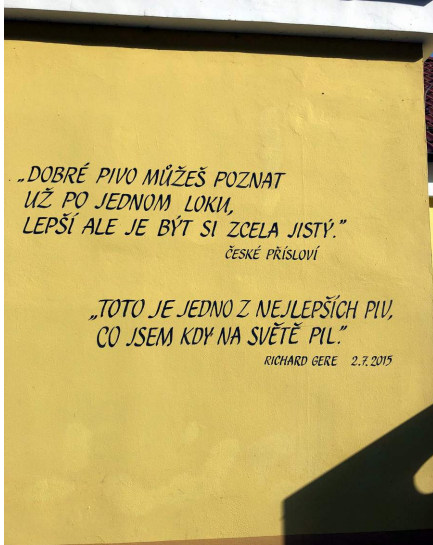
Bylo vidět, že celý den pijeme kvalitní alkohol, protože se jsem celou noc spala jako nemluvně, i když mi hned za hlavou hulákalo několik použitých táborníků a ráno jsem se cítila svěže a plna energie.

Ája

Neděle 5.6.

Příští den čili v neděli, jsme si prohlédli město Loket, což v neděli dopoledne, a ještě mino sezonu, byl pro mne zážitek, protože tak málo lidí ve známém historickém městě, se jen tak nevidí

Po návratu do tábořiště jsme naložili věci do auta, nasedli do lodí a vyjeli na další trasu do Karlových Varů

Cesta byla zajímavější než v sobotu, místy byl tok řeky prudší, tak to více jelo.

Na začátku Karlových Varů jsme také projeli první "šlajсну" a potom jsme dopluli na konec trasy, do nakládání lodí společnosti Leština (84). Sar.

A tak jsme na lodi dopili zbytek Bavoráka, dojeli do sběrný lodí a vyrazili domů. Jen jsme dojeli domů začala průtrž mračen, takže děkujeme sv. Petrovi, že počasí řídil podle našich potřeb. Byl to krásný, nabitý víkend, plný

pohody.

Ája.

Technická data:

Přímých účastníků	4. Lenka, Standa, Andrea, Adriana.
Nepřímý účastník	1. Sofie
Zapůjčeny 2 lodě:	Baraka – nafukovací kánoe pro 2 – 3 členy posádky
Transport bagáže:	Autem
Kilometráž:	sobota 9.3 km; neděle 13,5 km

Epilog:

Bavilo mne to, byl to pěkně strávený víkend. Sar.

A velký dík patří mé prostřední dceři Sofii, která se o nás celý víkend moc hezky starala. Ája

© Hell's Tour_{club} 2022
Dig & Sar & Ája
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz